

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a členů Mgr. Michala Králíka, Ph.D., Mgr. Jana Jursíka, JUDr. Vladimíra Kubíka, JUDr. Ivo Pavlu a doc. JUDr. Jany Reschové, CSc., v právní věci kárného navrhovatele: **předseda Vrchního soudu v Praze**, se sídlem Nám. Hrdinů 1300/11, Praha 4, proti kárně obviněné: **JUDr. M. O.**, zastoupená obhájcem JUDr. Markem Görgesem, advokátem se sídlem Žižkova 52, Plzeň, o návrhu na zahájení kárného řízení ze dne 17. 2. 2014, při ústním jednání konaném dne 14. 5. 2014,

t a k t o :

I.

JUDr. M. O., nar. X,

s e podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů

u z n á v á v i n n o u, ž e

- 1) jako soudkyně Vrchního soudu v Praze porušila § 158 odst. 4 o. s. ř. tím, že nedodržela zákonnou lhůtu k vyhotovení rozhodnutí, a to v následujících věcech, které jí byly přiděleny k vyřízení:
 - a) sp. zn. 3 Co 57/2012, v níž soud vyhlásil rozsudek dne 19. 3. 2013, avšak vyhotovení rozsudku předala předsedkyni senátu až dne 27. 6. 2013 a po jeho vrácení k opravám dne 2. 7. 2013 předložila předsedkyni senátu opravené vyhotovení rozsudku až dne 23. 8. 2013,
 - b) sp. zn. 3 Co 30/2012, v níž soud vyhlásil rozsudek dne 2. 4. 2013, avšak vyhotovení rozsudku předala předsedkyni senátu až dne 10. 5. 2013 a po jeho vrácení k opravám dne 15. 5. 2013 předložila předsedkyni senátu opravené vyhotovení rozsudku až dne 3. 10. 2013,
 - c) sp. zn. 3 Co 171/2012, v níž soud vyhlásil rozsudek dne 30. 4. 2013, avšak vyhotovení rozsudku předala předsedkyni senátu až dne 27. 6. 2013,
 - d) sp. zn. 3 Co 101/2012, v níž soud vyhlásil rozsudek dne 14. 5. 2013, avšak vyhotovení rozsudku předala předsedkyni senátu až dne 26. 9. 2013,
 - e) sp. zn. 3 Co 8/2012, v níž soud vyhlásil rozsudek dne 21. 5. 2013, avšak rozsudek předala kanceláři k prepisu až dne 11. 9. 2013,

- f) sp. zn. 1 Co 367/2009, 3 Co 71/2012, v níž soud vyhlásil rozsudek dne 25. 6. 2013, avšak rozsudek předala kanceláři k přepisu až dne 12. 9. 2013,
- g) sp. zn. 3 Co 230/2012, v níž soud vyhlásil rozsudek dne 9. 7. 2013, avšak vyhotovení rozsudku předala předsedkyni senátu až dne 16. 9. 2013,
- h) sp. zn. 3 Co 116/2012, v níž soud vyhlásil rozsudek dne 16. 4. 2013, přičemž lhůta k vyhotovení rozsudku byla rozhodnutím místopředsedy soudu prodloužena do 16. 6. 2013, avšak rozsudek předala kanceláři k přepisu až dne 10. 9. 2013,
- i) sp. zn. 3 Co 99/2012, v níž soud vyhlásil rozsudek dne 21. 5. 2013, přičemž lhůta k vyhotovení rozsudku byla rozhodnutím místopředsedy soudu prodloužena do 16. 7. 2013, avšak rozsudek předala kanceláři k přepisu až dne 6. 9. 2013,
- j) sp. zn. 3 Co 149/2012, v níž soud vyhlásil rozsudek dne 28. 5. 2013, přičemž lhůta k vyhotovení rozsudku byla rozhodnutím místopředsedy soudu prodloužena do 28. 7. 2013, avšak rozsudek předala kanceláři k přepisu až dne 12. 9. 2013,
- 2) jako soudkyně Vrchního soudu v Praze porušením svých povinností vyplývajících z § 6 a § 100 o. s. ř. a § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. způsobila neodůvodněné průtahy v následujících řízeních:
- a) sp. zn. 1 Co 360/2009, kdy o žádosti na opravu odůvodnění usnesení Vrchního soudu v Praze, předložené tomuto soudu dne 12. 10. 2010, bylo rozhodnuto usnesením Vrchního soudu v Praze až dne 10. 10. 2013,
- b) sp. zn. 3 Co 92/2010, kdy nečinnost při vydání opravného usnesení trvala od 9. 9. 2011 do 10. 10. 2013,

t e d y

z a v i n ě ě p o r u š i l a

povinnosti soudce a ohrozila důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů,

t í m s p á c h a l a

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.

a z a t o s e j í u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. a) zákona č. 6/2002 Sb.

k á r n é o p a t ř e n í d ů t k a.

II.

JUDr. M. O.

s e podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů,

zprošťuje kárného obvinění

spočívajícího v tom, že

a) jako soudkyně Vrchního soudu v Praze nedodržela zákonnou lhůtu pro vyhotovení rozhodnutí podle § 158 odst. 4 o. s. ř. ve věcech:

1. sp. zn. 3 Co 140/2011,
2. sp. zn. 3 Co 31/2012,

b) jako soudkyně Vrchního soudu v Praze způsobila svojí nečinností neodůvodněné průtahy v odvolacím řízení ve věcech:

1. sp. zn. 3 Co 235/2012,
2. sp. zn. 3 Co 10/2012,
3. sp. zn. 3 Co 12/2012,
4. sp. zn. 3 Co 16/2012,
5. sp. zn. 3 Co 18/2012,
6. sp. zn. 3 Co 25/2012,
7. sp. zn. 3 Co 36/2012,
8. sp. zn. 3 Co 37/2012,
9. sp. zn. 1 Co 36/2012,
10. sp. zn. 1 Co 46/2012,
11. sp. zn. 1 Co 49/2012,
12. sp. zn. 1 Co 58/2012,
13. sp. zn. 1 Co 76/2012,
14. sp. zn. 1 Co 84/2012,
15. sp. zn. 1 Co 87/2012,
16. sp. zn. 1 Co 90/2012,
17. sp. zn. 1 Co 96/2012,
18. sp. zn. 1 Co 99/2012,
19. sp. zn. 1 Co 117/2012,
20. sp. zn. 1 Co 120/2012,
21. sp. zn. 1 Co 123/2012,
22. sp. zn. 1 Co 126/2012,
23. sp. zn. 3 Co 48/2012,
24. sp. zn. 3 Co 53/2012,
25. sp. zn. 3 Co 65/2012,
26. sp. zn. 3 Co 68/2012,
27. sp. zn. 3 Co 69/2012,
28. sp. zn. 3 Co 63/2012,
29. sp. zn. 3 Co 81/2012,
30. sp. zn. 3 Co 77/2012,
31. sp. zn. 3 Co 87/2012,
32. sp. zn. 3 Co 96/2012,
33. sp. zn. 1 Co 389/2008,
34. sp. zn. 3 Co 107/2012,
35. sp. zn. 3 Co 111/2012,
36. sp. zn. 3 Co 119/2012,
37. sp. zn. 3 Co 123/2012,
38. sp. zn. 3 Co 125/2012,

39. sp. zn. 3 Co 139/2012,
40. sp. zn. 3 Co 147/2012,
41. sp. zn. 3 Co 155/2012,
42. sp. zn. 3 Co 165/2012,
43. sp. zn. 3 Co 173/2012,
44. sp. zn. 3 Co 175/2012,
45. sp. zn. 3 Co 174/2012,
46. sp. zn. 3 Co 176/2012,
47. sp. zn. 3 Co 178/2012,
48. sp. zn. 3 Co 179/2012,
49. sp. zn. 3 Co 181/2012,
50. sp. zn. 3 Co 187/2012,
51. sp. zn. 3 Co 188/2012,
52. sp. zn. 3 Co 189/2012,
53. sp. zn. 3 Co 190/2012,
54. sp. zn. 3 Co 193/2012,
55. sp. zn. 3 Co 203/2012,
56. sp. zn. 3 Co 156/2012,
57. sp. zn. 3 Co 70/2012,
58. sp. zn. 3 Co 162/2012,
59. sp. zn. 3 Co 6/2012,

**protože skutky v uvedených věcech
nejdou kárným proviněním.**

III.

Řízení o návrhu pro skutek, jenž měl spočívat v tom, že **JUDr. M. O.** jako soudkyně Vrchního soudu v Praze způsobila svojí nečinností neodůvodněné průtahy v řízení ve věci sp. zn. Nco 85/2011,

se podle § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb. z a s t a v u j e .

O d ů v o d n ě n í :

I.

Obsah návrhu

Kárný navrhovatel podal u kárného soudu dne 17. 2. 2014 návrh na zahájení kárného řízení. Kárné provinění (část I. návrhu) spatřoval jednak v tom, že kárně obviněná soudkyně dle jeho závěrů v celkem 12 věcech porušila povinnost stanovenou § 158 odst. 4 občanského soudního řádu (dále též jen „o. s. ř.“) tím, že vyhotovila rozhodnutí opožděně tak, že jejich stejnopisy nemohly být v zákonem stanovené lhůtě třiceti dnů ode dne vyhlášení rozhodnutí odeslány účastníkům řízení, případně jejich zástupcům, a ani nepožádala předsedu soudu o prodloužení této lhůty (9 věcí), anebo o prodloužení této lhůty sice řádně a včas požádala, avšak následně předmětná rozhodnutí nevyhotovila ani v prodloužené lhůtě (3 věci). Kárné provinění (část II. návrhu) dále spatřoval kárný navrhovatel v dlouhodobé nečinnosti kárně obviněné ve věcech, které jí byly přiděleny k vyřízení. Touto nečinností kárně obviněná měla způsobit neodůvodněné průtahy v odvolacím řízení v celkem 61 občanskoprávních věcech a v jedné věci

v řízení o námitce podjatosti, čímž měla porušit povinnost stanovenou v § 100 odst. 1 o. s. ř. postupovat po zahájení řízení i bez dalších návrhů tak, aby věc byla co nejrychleji projednána a rozhodnuta, a povinnost stanovenou v § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“) rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů.

K osobě kárně obviněné kárný navrhovatel uvedl, že je u Vrchního soudu v Praze zařazena jako soudkyně civilního a insolvenčního úseku v odvolacím senátu 3 Co, jehož předsedkyní je JUDr. R. V., ostatními členy senátu jsou vedle kárně obviněné soudkyně dále JUDr. J. H. a JUDr. L. a Z. Odvolací senát 3 Co je společně se senátem 1 Co soudním oddělením specializovaným na agendu ochrany osobnosti a autorských práv, kárně obviněné soudkyni jsou v rámci senátu přidělována k vyřízení především odvolání ve věcech ochrany autorských práv.

Pokud jde o nedodržení lhůt k vyhotovení a odeslání rozhodnutí, uvedl kárný navrhovatel, že se na něj ve věci sp. zn. 3 Co 57/2012 obrátila zástupkyně účastníka řízení se stížností na průtahy při doručení rozhodnutí soudu. Uvedená stížnost byla vyhodnocena jako opodstatněná. Při šetření stížnosti bylo zjištěno z vyjádření předsedkyně senátu JUDr. R. V. a následné kontroly spisů provedené místopředsdou Vrchního soudu v Praze JUDr. Milanem Bořkem, že kárně obviněná soudkyně v celkem 12 věcech porušila povinnost stanovenou § 158 odst. 4 o. s. ř. Z postupu kárně obviněné soudkyně při vyhotovování rozhodnutí v jednotlivých věcech je navíc podle kárného navrhovatele zřejmé, že rezignovala na zákonnou povinnost rozhodnutí srozumitelně a pečlivě odůvodnit [§ 80 odst. 3 písm. b) zákona o soudech a soudcích], a tyto nedostatky odstranila až na základě písemných pokynů (často i opakovaných) předsedkyně senátu založených v jednotlivých spisech.

Pokud jde o kárné provinění spočívající v neodůvodněných průtazích způsobených údajně dlouhodobou nečinností kárně obviněné ve věcech, které jí byly přiděleny k vyřízení, poukázal navrhovatel na výsledky provedených šetření a kontrol spisů přidělených kárně obviněné. Ve věci sp. zn. 3 Co 235/2012 bylo v rámci šetření stížnosti účastníka řízení na průtahy zjištěno, že se spis nacházel u kárně obviněné bez jakéhokoliv úkonu od jeho přidělení dne 24. 11. 2012. Po sdělení obsahu stížnosti kárně obviněná soudkyně spis, v němž byla 11 měsíců nečinná, obratem vyřídila a ve věci bylo rozhodnuto dne 15. 10. 2013. Následně místopředseda soudu provedl u kárně obviněné kontrolu stavu řízení ve všech věcech agendy Co starších 1 roku k datu 1. 10. 2013 a zjistil její nečinnost přesahující dobu jednoho roku v dalších 58 spisech uvedených v návrhu (s výjimkou věci sp. zn. 3 Co 6/2012, v níž byla kárně obviněná nečinná od 25. 2. 2013). V rámci dalších šetření byly zjištěny průtahy ve věci vedené Krajským soudem v Praze pod sp. zn. 37 C 22/2008, v níž byl spis předložen Vrchnímu soudu v Praze dne 12. 10. 2010 s žádostí o opravu odůvodnění usnesení Vrchního soudu v Praze. Věc byla přidělena kárně obviněné, avšak o žádosti bylo rozhodnuto usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 10. 10. 2013, č. j. 1 Co 360/2009 - 158, tedy po tříleté nečinnosti kárně obviněné soudkyně. Průtahy v délce 25 měsíců při vydání opravného usnesení byly zjištěny i ve spise sp. zn. 3 Co 92/2010. Ve věci sp. zn. Nco 85/2011 byl spis dne 21. 4. 2011 předložen Vrchnímu soudu v Praze k rozhodnutí o námitce podjatosti a první úkon, jímž bylo rozhodnutí o této námitce, byl učiněn až po 22 měsících dne 25. 2. 2013.

Pokud jde o zatížení kárně obviněné soudkyně v období od 1. 1. 2012 do 30. 9. 2013, poukázal kárný navrhovatel na srovnání se soudci, kteří vyřizují v senátech 1 Co a 3 Co stejnou agendu. Podle údajů uvedených v evidenci CSLAV (Centrální statistické listy a výkaznictví) připadalo na kárně obviněnou v agendě Co v období 1. 1. 2012 až 30. 9. 2013 celkem 71 věcí ze staršího období, 5 věcí obživných, 352 nově napadlých věcí, přičemž kárně obviněná vyřídila

v tomto období celkem 176 věcí v agendě Co. K 1. 10. 2013 měla 272 nevyřízených věcí, z toho 113 do 6 měsíců od nápadu, 96 věcí mezi 6 měsíci až 1 rokem od nápadu a 63 starších věcí. Kárně obviněné byly v roce 2012 přidělovány až do května vedle agendy Co i spory o věcnou příslušnost okresních a krajských soudů (agenda Ncp). Po převodu agendy Ncp na agendu Co (koeficient agendy Ncp = 0,1875 Co) a jejím započítání do nápadu i výkonnosti kárně obviněné soudkyně se údaje zvýší tak, že na kárně obviněnou v období 1. 1. 2012 až 30. 9. 2013 připadalo v agendě Co a v agendě Ncp (upravené uvedeným koeficientem) celkem 151 věcí ze staršího období, 5 věcí obživlých a 408 nově napadlých věcí, přičemž kárně obviněná vyřídila v tomto období celkem 311 věcí, zatímco kolegyně JUDr. Ř., Mgr. J. a JUDr. V. vyřídily ve sledovaném období 283, 288 a 203 věcí.

Ve srovnání s ostatními soudci senátu 3 Co a 1 Co tak z uvedených statistik vyplývá vyšší zatížení kárně obviněné, které kárný navrhovatel nezpochybňuje, to ovšem podle jeho názoru nevylučovalo možnost provádět úkony ve spisech přidělených kárně obviněné alespoň v průměrně přijatelných lhůtách, tedy bez průtahů výrazně přesahujících dobu jednoho roku.

Podle kárného navrhovatele byly pracovní výkony kárně obviněné v letech 2010 až 2011 průměrné až podprůměrné. Na podkladě zjištění o stavu přidělené agendy byla kárně obviněná již v roce 2011 upozorňována předsedkyní senátu 3 Co JUDr. R. V. a tehdejší místopředsdou soudu JUDr. Jaroslavem Burešem na pracovní nedostatky spočívající ve špatné organizaci práce, v důsledku kterých docházelo k průtahům v řízení. V této souvislosti navrhovatel poukázal i na skutečnost, že kárně obviněné soudkyni byla v době, kdy působila u Krajského soudu v Plzni, udělena písemná výtka dle § 3 odst. 5 zákona č. 412/1992 Sb., o kárné odpovědnosti soudců, za překročení lhůty k vyhotovení rozhodnutí stanovené § 158 odst. 4 o. s. ř. ve věci sp. zn. 13 Co 678/2000. Rozhodnutím kárného senátu Vrchního soudu v Praze ze dne 20. 10. 2006, č. j. 2 Ds 16/2006 – 50, pak byla kárně obviněná soudkyně uznána vinnou kárným proviněním podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích a za průtahy (v trvání od 7 do 17 měsíců) v civilní agendě vyřizované u Krajského soudu v Plzni a bylo jí uloženo kárné opatření – snížení platu o 10 % na dobu dvou měsíců.

Předseda Vrchního soudu v Praze navrhoval, aby po provedeném dokazování byla kárně obviněná soudkyně uznána vinnou kárným proviněním podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích a podle § 88 odst. 1 písm. b) citovaného zákona jí bylo uloženo kárné opatření – snížení platu až o 30 % na dobu jednoho roku.

II.

Vyjádření kárně obviněné soudkyně

Kárně obviněná ve vyjádření k návrhu na zahájení řízení ze dne 30. 4. 2014 v první řadě uvedla, že nerozporuje tvrzení navrhovatele v otázce objektivního nedodržení lhůt předepsaných zákonem pro písemné vyhotovení rozhodnutí, resp. lhůt prodloužených, stejně jako tvrzení navrhovatele v otázce objektivní existence nečinnosti v jednotlivých řízeních a činí tato tvrzení nespornými. Dále však poukázala na subjektivní a objektivní okolnosti, které podle jejího názoru eliminují, či přinejmenším významně oslabují, základní předpoklad její odpovědnosti za kárné provinění podle § 87 zákona o soudech a soudcích, kterým je zavinění.

Mezi subjektivní okolnosti související s předmětem kárného návrhu kárně obviněná zařadila především svou složitou rodinnou situaci. Manžel kárně obviněné v červenci 2009 vážně onemocněl, jeho zdravotní stav se však postupně relativně stabilizoval, a kárně obviněná tak mohla zahájit dne 1. 12. 2009 stáž na Vrchním soudu v Praze. Koncem března 2010 se však

manželův zdravotní stav opět začal postupně zhoršovat a dne 1. 5. 2010 zemřel, a to v den nástupu kárně obviněné do funkce soudkyně Vrchního soudu v Praze. Následně se u kárně obviněné projevíly závažné zdravotní problémy se srdcem, které vedly dne 13. 7. 2010 až k nutnosti ošetření kárně obviněné na jednotce intenzivní péče s následnou pracovní neschopností v trvání 3 týdnů.

Dále kárně obviněná upozornila na to, že v uvedeném období došlo na Vrchním soudu v Praze ke změně rozvrhu práce, a to s účinností od 1. 9. 2010. Kárně obviněné bylo v rámci projednávaných změn nabídnuto zpracovávání agendy Ncp, tedy rozhodování o věcné příslušnosti soudů. Bylo jí navrženo, aby se s touto novou agendou nejprve seznámila tím způsobem, že bude zpracovávat část agendy Ncp vedle běžného nápadu odvolací agendy Co. Kárně obviněná přijala agendu Ncp s předpokladem zavedení technického opatření, které by umožnilo eliminaci zbytečné administrativní zátěže při vyřizování této agendy. Toto technické opatření však následně zprovozněno nebylo. V důsledku popsanych skutečností, tedy ztráty blízké osoby, následných zdravotních problémů, zvýšení pracovní zátěže a současně i podcenění vlastního zdravotního stavu, se zdravotní stav kárně obviněné opět zhoršil, a tak se musela v důsledku uvedených dlouhotrvajících a skutečně závažných zdravotních problémů podrobit operaci srdce, která proběhla dne 17. 12. 2010.

Počátkem roku 2012 se kárně obviněná dohodla s tehdejším místopředsedou Vrchního soudu v Praze JUDr. Jaroslavem Burešem na navrácení původního stavu, kdy zpracovávala výlučně agendu Co. Bylo dohodnuto, že s účinností od 1. 6. 2012 jí bude zastaven nápad věcí Ncp a že vyřídí věci již napadlé s JUDr. Jaroslavem Burešem jako předsedou senátu. Zároveň kárně obviněná převzala nad rámec svého nápadu 20 „nemeritorních“ věcí z agendy Co, které do té doby vyřizoval senát JUDr. K. P. Jednalo se právě o věci, u nichž je kárně obviněné dáváno za vinu pozdní vyhotovení rozhodnutí.

Kromě toho kárně obviněná poukázala i na objektivní okolnosti, které je nutno zohlednit. Jedná se především o množství nápadu v agendě Co a Ncp ve srovnání s průměrným nápadem v ostatních senátech v období let 2011, 2012 a 2013. Nápad u kárně obviněné i při zohlednění nižší náročnosti agendy Ncp, tedy po přepočtu na agendu Co, byl zhruba o 35 % vyšší, než kolik byl průměrný nápad v ostatních senátech. I z údajů uvedených v návrhu, tedy ze srovnání nápadu agendy u kárně obviněné a nápadu vybraných soudkyň ze senátů 1 Co a 3 Co, vyplývá, že přímo ve sledovaném období (tj. od 1. 1. 2012 do 30. 9. 2013), byl stav fakticky totožný jako ve zmiňovaném období tří let, neboť nápad u kárně obviněné byl přímo ve sledovaném období o zhruba 32 % vyšší, než jaký byl průměrný nápad u ostatních soudkyň uvedených v návrhu. Enormní nápad kárně obviněné zejména v počátku sledovaného období (tedy v první polovině roku 2012) lze nejlépe demonstrovat na skutečnosti, že přestože byl k 1. 6. 2012 kárně obviněné zastaven nápad v agendě Ncp (kárně obviněné tedy za následujících 7 měsíců roku nenapadlo v agendě Ncp niče), i tak činil její nápad v obou agendách v souhrnu za celý rok 2012 o 49 % více věcí, než kolik v průměru napadlo ostatním soudkyním uvedeným v návrhu. V prvních pěti měsících roku 2012 byl nápad kárně obviněné dokonce o 97 % vyšší, než kolik v průměru napadlo ostatním soudkyním uvedeným v návrhu.

Pokud jde o počet vyřízených věcí, kárně obviněná od počátku svého působení na Vrchním soudu v Praze do konce roku 2013 vyřizovala v průměru o cca 17 % více věcí, než kolik bylo vyřizováno průměrně v senátech u ostatních soudců. Přímo ve sledovaném období kárně obviněná vyřizovala zhruba o 20,5 % více věcí oproti průměru vyřizovaných věcí u ostatních soudců. Počet věcí vyřízených kárně obviněnou ve sledovaném období přesahuje o 60 % počet věcí, který je stanoven v orientačních ukazatelích Ministerstva spravedlnosti.

Byť kárně obviněná nerozporovala tvrzení navrhovatele ohledně nedodržení lhůt předepsaných zákonem pro písemné vyhotovení rozhodnutí, stejně jako tvrzení navrhovatele v otázce objektivní existence nečinnosti v jednotlivých řízeních, nelze v jejím případě hovořit ani o zavinění ve formě vědomé či nevědomé nedbalosti. Vzniklou situaci nemohla nikterak ovlivnit, ani ji nezapříčinila svou nedbalostí či neprofesionálním přístupem a jednalo se spíše o objektivní nemožnost danou agendou řádně a včas zpracovat. V případě, že by kárný soud shledal v jejím případě zavinění ve formě nedbalosti, byla kárně obviněná toho názoru, že popsání okolností jsou významnými polehčujícími okolnostmi.

Závěrem kárně obviněná zdůraznila, že funkce soudkyně je pro ni profesní a životní náplní a následků skutků kladených jí za vinu návrhem na kárné potrestání upřímně lituje. Již před podáním návrhu odstranila nedostatky ve všech 12 případech pozdního vyhotovení rozhodnutí, stejně jako průtahy ve 22 dalších věcech kladených jí návrhem za vinu. V mezidobí po podání návrhu na zahájení kárného řízení do podání vyjádření pak kárně obviněná odstranila průtahy v dalších 14 případech kladených jí za vinu. U ostatních vytykávaných věcí kárně obviněná usilovně pracuje na odstranění nežádoucího stavu v nejkratším možném čase.

S ohledem na uvedené tak kárně obviněná požádala kárný soud, aby ji zprostil kárného obvinění pro všechny skutky uvedené v návrhu na zahájení řízení. Pokud by naopak kárný soud shledal její vinu, ponechávala kárně obviněná rozhodnutí o případném kárném opatření na úvaze kárného soudu.

III.

Ústní jednání, dokazování

Kárný navrhovatel, za něhož na základě pověření jednal místopředseda Vrchního soudu v Praze JUDr. Milan Bořek, při ústním jednání odkázal na písemné znění návrhu na zahájení kárného řízení. Pouze pokud jde o skutky spočívající v dlouhodobé nečinnosti kárně obviněné ve věcech uvedených v části II. návrhu, uvedl, že došlo ke změně skutkového stavu, neboť v některých věcech již kárně obviněná provedla úkony a v řadě věcí již bylo řízení skončeno. Z tohoto důvodu je třeba upravit délku trvání průtahů v jednotlivých věcech. Dále dodal, že nezpochybňuje skutková tvrzení uvedená kárně obviněnou v písemném vyjádření k návrhu, a to i v té části, která se týká jejího pracovního zatížení.

Obhájce kárně obviněné na úvod toliko uvedl, že základním bodem obhajoby kárně obviněné je absence subjektivní stránky kárného provinění.

Předseda kárného senátu následně seznámil účastníky řízení s výsledky předběžného šetření kárného senátu ve věci. Kárný soud vyžádal od navrhovatele veškeré soudní spisy (resp. ověřené kopie) ve věcech uvedených v návrhu. Navrhovatel předložil kárnému senátu pouze spisy, které se týkají skutků popisovaných v části I. návrhu, v níž je kárně obviněné vytykáno nedodržení zákonné lhůty pro vyhotovení rozhodnutí podle § 158 odst. 4 o. s. ř. Jednalo se o sberné spisy vedené Vrchním soudem v Praze, které obsahují v převážné většině pouze odvolání proti napadenému rozhodnutí krajského soudu, koncepty rozhodnutí vypracované kárně obviněnou, včetně červeně psaných změn a doplnění učiněných předsedkyní senátu JUDr. V., související referáty kárně obviněné a předsedkyně senátu a úřední záznamy soudní kanceláře. Dále jsou ve spisech obsaženy konečné referáty podepsané předsedkyní senátu, případně kárně obviněnou a stejnopisy rozhodnutí vrchního soudu.

Pokud jde o skutky uvedené v části I. návrhu, zjištění kárného senátu po provedení předběžného šetření v těchto spisech v zásadě odpovídají návrhu, byť kárný senát, při zjišťování skutečností rozhodných pro posouzení vytykánoho jednání kárně obviněné vycházel primárně z data předložení prvního konceptu rozhodnutí kárně obviněnou kanceláří, resp. předsedkyni senátu, nikoli až z data, kdy předsedkyně senátu aprobovala konečnou verzi rozhodnutí.

Konkrétně z obsahu jednotlivých předložených spisů, který již nebyl s výslovným souhlasem stran během jednání podrobně rekapitulován, zjistil kárný senát následující skutečnosti:

Ve věci *sp. zn. 3 Co 140/2011* spatřoval kárný navrhovatel kárně provinění v tom, že kárně proviněná vyhotovila rozsudek ze dne 26. 2. 2013, č. j. 3 Co 140/2011 – 93, až dne 18. 4. 2013. Z obsahu spisu dle kárného senátu vyplývá, že rozsudek byl v souladu s údaji obsaženými v kárném návrhu vyhlášen dne 26. 2. 2013. Lhůta k vyhotovení rozsudku uplynula dne 28. 3. 2013. Součástí spisu jsou čtyři koncepty rozsudku. Kárně obviněná vyhotovila první koncept rozsudku a dne 28. 3. 2013 jej předala kanceláři k předložení předsedkyni senátu. Následně vypracovala kancelář na základě pokynů a oprav předsedkyně senátu druhý a třetí koncept rozsudku, po 12. 4. 2013 byl spis vrácen kárně obviněné, která vypracovala poslední čtvrtou verzi konceptu, který dne 18. 4. 2013 předložila předsedkyni senátu. Dne 19. 4. 2013 byl spis kanceláří odeslán Městskému soudu v Praze s pokynem, aby byl rozsudek vrchního soudu doručen účastníkům řízení.

Ve věci *sp. zn. 3 Co 57/2012* bylo kárně obviněné vytykáno, že rozsudek ze dne 19. 3. 2013, č. j. 3 Co 57/2012 – 130, vyhotovila až dne 4. 9. 2013. Z obsahu sběrného spisu vyplývá, že rozsudek vrchního soudu byl vyhlášen dne 19. 3. 2013, lhůta k vyhotovení rozsudku tak uplynula dne 18. 4. 2013. Součástí sběrného spisu jsou tři koncepty rozsudku. Kárně obviněná předala zvukový záznam prvního konceptu rozsudku k přepisu kanceláři dne 26. 6. 2013 a vypracované písemné vyhotovení předala předsedkyni senátu dne 27. 6. 2013. Ve sběrném spise *sp. zn. 3 Co 57/2012* není záznam o tom, kdy byl spis vrácen kárně obviněné k přepracování konceptu rozsudku. Kárný senát proto vycházel z údajů obsažených ve správním spise *sp. zn. St 45/2013* předloženém kárným navrhovatelem. Uvedený spis byl založen k vyřízení stížnosti zástupkyně žalovaného na průtahy v předmětném odvolacím řízení a podle vyjádření předsedkyně senátu obsaženého ve stížnostním spise byl spis vrácen kárně obviněné k přepracování dne 2. 7. 2013. Nový koncept písemného vyhotovení kárně obviněná předložila předsedkyni senátu až dne 23. 8. 2013. Spis byl s pokynem k doručení rozsudku účastníkům řízení vypraven dne 5. 9. 2013.

Ve věci *sp. zn. 3 Co 30/2012* se kárně obviněná měla dopustit kárného provinění tím, že rozsudek ze dne 2. 4. 2013, č. j. 3 Co 30/2012 – 134, vyhotovila až dne 3. 10. 2013. Z obsahu spisu vyplývá, že rozsudek vrchního soudu v této věci byl vyhlášen dne 2. 4. 2013, lhůta k vyhotovení rozsudku uplynula dne 2. 5. 2013. Kárně obviněná však předložila předsedkyni senátu první koncept rozsudku až dne 10. 5. 2013. Spis jí byl vrácen s opraveným konceptem dne 15. 5. 2013, opravený druhý koncept však kárně obviněná předložila předsedkyni senátu až dne 3. 10. 2013. Poslední třetí koncept předala kárně obviněná kanceláři dne 10. 10. 2013 a spis byl vypraven dne 21. 10. 2013.

Ve věci *sp. zn. 3 Co 171/2012* bylo kárně obviněné vytykáno, že rozsudek vrchního soudu ze dne 30. 4. 2013, č. j. 3 Co 171/2012 – 126, vyhotovila až dne 27. 6. 2013. Kárný senát z obsahu sběrného spisu v této věci zjistil, že rozsudek vrchního soudu byl vyhlášen dne 30. 4. 2013. Lhůta k vyhotovení rozsudku uplynula dne 30. 5. 2013, kárně obviněná však předložila předsedkyni senátu první koncept rozsudku až dne 27. 6. 2013. Na dalším postupu

při vyhotovení rozsudku se kárně obviněná nepodílela. Z pokynu předsedkyně senátu ze dne 4. 7. 2013 totiž vyplývá, že uložila kanceláři vyhotovit opis rozsudku podle jeho konceptu a předložit vyhotovený opis rozsudku předsedkyni senátu ke kontrole. Podle poznámky na závěrečném referátu předloženém kanceláři dne 2. 7. 2013 byl spis vypraven až dne 3. 9. 2013.

Ve věci *sp. zn. 3 Co 101/2012* se kárně obviněná měla podle návrhu dopustit kárného provinění tím, že rozsudek vrchního soudu ze dne 14. 5. 2013, č. j. 3 Co 101/2012 – 165, vyhotovila až dne 9. 10. 2013. Kárný senát z obsahu spisu zjistil, že rozsudek byl vyhlášen dne 14. 5. 2013 a lhůta k vyhotovení rozsudku uplynula dne 13. 6. 2013. První koncept rozsudku předložila kárně obviněná předsedkyni senátu dne 26. 9. 2013. Předsedkyně senátu doplnila text konceptu o četné opravy a referátem ze dne 27. 9. 2013 dala pokyn, aby byl koncept vrácen kárně obviněné a po zpracování oprav byl znovu předložen předsedkyni senátu. Druhý koncept obsahuje záznam kárně obviněné „*Opravila 1. 10. 2013*“ a záznam předsedkyně senátu, že jí byl koncept předložen dne 2. 10. 2013. Předsedkyně senátu i druhý koncept doplnila o mnohé změny a opravy a dne 2. 10. 2013 dala pokyn, aby byl vrácen zpět kárně obviněné k přepracování. Třetí koncept rozsudku obsahuje záznam kárně obviněné „*Opravila 9. 10. 2013*“ a záznam předsedkyně senátu, že jí byl koncept předložen dne 10. 10. 2013. Předsedkyně senátu do konceptu znovu doplnila četné změny a opravy. Závěrečný referát obsahuje údaj o vypravení spisu kanceláří dne 21. 10. 2013.

Ve věci *sp. zn. 3 Co 8/2012* je spatřováno kárné provinění v tom, že kárně obviněná vyhotovila rozsudek vrchního soudu ze dne 21. 5. 2013, č. j. 3 Co 8/2012 – 82, až dne 20. 9. 2013. Z předloženého sběrného spisu kárný senát ověřil, že rozsudek vrchního soudu byl vyhlášen dne 21. 5. 2013, přičemž lhůta k vyhotovení rozsudku uplynula dne 20. 6. 2013. Z obsahu spisu plyne, že kárně obviněná předala zvukový záznam prvního konceptu rozsudku k přepisu kanceláři dne 11. 9. 2013. Písemné vyhotovení poté předala předsedkyni senátu dne 17. 9. 2013 (údaj podle záznamu na č.l. 10 spisu vrchního soudu) nebo 18. 9. 2013 (podle údaje na referátu na č.l. 11 spisu vrchního soudu). Po doplnění oprav a změn předsedkyně senátu vrátila první koncept pokynem ze dne 19. 9. 2013 kárně obviněné k provedení oprav. Zároveň ji upozornila na skutečnost, že v dané věci nepožádala o prodloužení lhůty k vyhotovení rozsudku. Opravený koncept předložila kárně obviněná předsedkyni senátu dne 20. 9. 2013. Podle záznamu na konečném referátu byl spis vypraven dne 1. 10. 2013.

Ve věci *sp. zn. 1 Co 367/2009, 3 Co 71/2012* se měla podle návrhu kárně obviněná dopustit kárného provinění tím, že rozsudek ze dne 25. 6. 2013, č. j. 1 Co 367/2009 – 96, 3 Co 71/2012 – 96, vyhotovila až dne 25. 9. 2013. Z obsahu předloženého sběrného spisu vyplývá, že rozsudek vrchního soudu byl vyhlášen dne 25. 6. 2013. Lhůta k vyhotovení rozsudku uplynula již dne 25. 7. 2013. Kárně obviněná dala dne 12. 9. 2013 pokyn kanceláři k přepisu zvukového záznamu rozsudku. Koncept rozsudku byl předsedkyni senátu předložen dne 18. 9. 2013. Po doplnění oprav a změn jej předsedkyně senátu vrátila pokynem ze dne 19. 9. 2013 kárně obviněné k provedení oprav. Zároveň ji upozornila na skutečnost, že v dané věci nepožádala o prodloužení lhůty k vyhotovení rozsudku. Podle konečného referátu byl spis vypraven dne 22. 10. 2013.

Ve věci *sp. zn. 3 Co 230/2012* je spatřováno kárné provinění v tom, že kárně obviněná vyhotovila rozsudek vrchního soudu ze dne 9. 7. 2013, č. j. 3 Co 230/2012 – 159, až dne 16. 9. 2013. Kárný senát z obsahu předloženého sběrného spisu zjistil, že rozsudek vrchního soudu byl vyhlášen dne 9. 7. 2013, přičemž lhůta k vyhotovení rozsudku uplynula již dne 8. 8. 2013. Podle záznamu předsedkyně senátu jí byl první koncept rozsudku předložen dne 16. 9. 2013. V tomto záznamu předsedkyně senátu upozornila též na skutečnost, že ve spise není žádost o prodloužení lhůty k vyhotovení rozsudku. Předsedkyně senátu doplnila koncept o četné

opravy a změny, přičemž není zřejmé, zda a kdy vrátila opravený koncept kárně obviněné. Podle údaje na konečném referátu byl spis vypraven dne 7. 10. 2013.

Ve věci *sp. zn. 3 Co 31/2012* se kárně obviněná měla dopustit kárného provinění tím, že rozsudek vrchního soudu ze dne 20. 8. 2013, č. j. 3 Co 31/2012 – 317, vyhotovila až dne 30. 9. 2013. Z obsahu spisu vyplývá, že rozsudek vrchního soudu byl vyhlášen dne 20. 8. 2013, přičemž lhůta k vyhotovení rozsudku uplynula dne 19. 9. 2013. Podle záznamu předsedkyně senátu ze dne 30. 9. 2013 jí byl první koncept rozsudku předložen dne 30. 9. 2013. Předsedkyně senátu doplnila koncept o četné opravy a změny. Pokynem ze dne 1. 10. 2013 koncept vrátila kárně obviněné a zároveň ji upozornila, že lhůta pro vyhotovení rozsudku uplynula dne 20. 9. 2013, avšak kárně obviněná nepožádala předsedu soudu o prodloužení lhůty. Kárně obviněná záznamem ze dne 1. 10. 2013 sdělila předsedkyni senátu, že po uplynutí lhůty k vyhotovení rozsudku nelze o její prodloužení požádat, z tohoto důvodu předložila spis znovu k revizi a podpisu předsedkyni senátu. Podle údaje na konečném referátu byl rozsudek předán kanceláři dne 1. 10. 2013 a spis byl vypraven dne 7. 10. 2013.

Ve věci *sp. zn. 3 Co 116/2012* se měla kárně obviněná dle návrhu dopustit kárného provinění tím, že rozsudek vrchního soudu ze dne 16. 4. 2013, č. j. 3 Co 116/2012 – 66, vyhotovila až dne 26. 9. 2013. Kárný senát zjistil, že rozsudek vrchního soudu v uvedené věci byl vyhlášen dne 16. 4. 2013. Z listiny, kterou předložil kárný navrhovatel soudu v průběhu ústního jednání, kárný soud zjistil, že lhůta k vyhotovení rozhodnutí byla místopředsedou vrchního soudu prodloužena do 16. 6. 2013. Z obsahu předloženého sběrného spisu vyplývá, že kárně obviněná předala zvukový záznam se zněním rozsudku k přepisu kanceláři dne 10. 9. 2013. Rozsudek byl přepsán dne 18. 9. 2013 a předsedkyni senátu bylo písemné vyhotovení rozsudku předloženo dne 26. 9. 2013. Předsedkyně senátu doplnila koncept o četné opravy a změny a předala jej kanceláři k opravě dne 3. 10. 2013. Kanceláři došel koncept dne 4. 10. 2013 a podle údaje na konečném referátu byl spis vypraven dne 10. 10. 2013.

Ve věci *sp. zn. 3 Co 99/2012* je kárně obviněné vytýkáno kárné provinění spočívající v tom, že rozsudek vrchního soudu ze dne 21. 5. 2013, č. j. 3 Co 99/2012 – 254, vyhotovila až dne 16. 9. 2013. Z předloženého spisu vyplývá, že rozsudek vrchního soudu v uvedené věci byl vyhlášen dne 21. 5. 2013. Z listiny, kterou předložil kárný navrhovatel soudu v průběhu ústního jednání, kárný soud zjistil, že lhůta k vyhotovení rozhodnutí byla místopředsedou vrchního soudu prodloužena do 16. 7. 2013. Z obsahu sběrného spisu kárný senát dále ověřil, že kárně obviněná předala zvukový záznam rozsudku k přepisu kanceláři dne 6. 9. 2013, rozsudek byl přepsán dne 10. 9. 2013. Dne 16. 9. 2013 bylo písemné vyhotovení rozsudku předloženo předsedkyni senátu, která znovu doplnila koncept o četné opravy a změny. Konečné (opravené) vyhotovení rozsudku bylo předáno kanceláři dne 23. 9. 2013 a podle údaje na konečném referátu byl spis vypraven dne 30. 9. 2013.

Ve věci *sp. zn. 3 Co 149/2012* se kárně obviněná měla podle návrhu dopustit kárného provinění tím, že rozsudek vrchního soudu ze dne 28. 5. 2013, č. j. 3 Co 149/2012 – 245, vyhotovila až dne 25. 9. 2013. Kárný senát ověřil, že rozsudek vrchního soudu v uvedené věci byl vyhlášen dne 28. 5. 2013. Z listiny, kterou předložil kárný navrhovatel soudu v průběhu ústního jednání, kárný soud zjistil, že lhůta k vyhotovení rozhodnutí byla místopředsedou vrchního soudu prodloužena do 28. 7. 2013. Kárný senát dále z obsahu předloženého sběrného spisu zjistil, že kárně obviněná předala zvukový záznam rozsudku k přepisu kanceláři dne 12. 9. 2013, rozsudek byl přepsán dne 17. 9. 2013. Následně byl písemný koncept předložen dne 18. 9. 2013 předsedkyni senátu, která jej doplnila o četné opravy a změny a dne 19. 9. 2013 ho vrátila kárně obviněné k přepracování. Druhé opravené písemné vyhotovení je podepsáno kárně obviněnou

s datem 25. 9. 2013. Z konečného referátu vyplývá, že rozsudek byl předán kanceláři dne 25. 9. 2013 a dne 30. 9. 2013 byl spis vypraven.

Pokud jde o skutky popsané v části II. návrhu, v níž kárný navrhovatel vytkl kárně obviněné, že v 62 věcech, které jí byly přiděleny k vyřízení, způsobila svou nečinností neodůvodněné průtahy, kárný navrhovatel nepředložil přes výzvu soudu příslušné soudní spisy. Jak však vyplývá z vyjádření kárně obviněné, učinila skutková tvrzení navrhovatele, tedy včetně skutků uvedených v části II. návrhu, nespornými. Soud proto opřel skutková zjištění primárně o shodná skutková tvrzení stran.

Kárný navrhovatel a kárně obviněná shodně v průběhu ústního jednání uvedli, že z 62 věcí, v nichž měla kárně obviněná svou nečinností způsobit průtahy, zůstalo do ústního jednání konaného dne 14. 5. 2014 nevyřízeno 24 věcí. Z písemného soupisu věcí předloženého kárně obviněnou v průběhu ústního jednání, jehož obsah taktéž kárný navrhovatel a kárně obviněná učinili nesporným, přitom vyplývá, že 20 řízení bylo skončeno ještě v roce 2013. Další 3 věci byly vyřízeny před podáním kárného návrhu v únoru roku 2014 a 11 věcí bylo vyřízeno po podání kárného návrhu. Celkem tedy kárně obviněná do ústního jednání vyřídila 38 z 62 věcí, které jsou uvedeny v části II. návrhu.

Pokud jde o důvody vytýkané nečinnosti, kárný navrhovatel a kárně obviněná shodně uvedli, že žádná z věcí uvedených v části II. návrhu nebyla meritorní povahy, nýbrž se jednalo o věci procesní povahy. Při vyřizování těchto věcí tedy nebylo třeba nařizovat jednání nebo činit jiné procesní úkony. První úkon soudu ve věci spočíval ve vyhotovení rozhodnutí. Kárně obviněná tak po přidělení spisu nemohla v těchto věcech po určitou dobu provádět žádné úkony, a to do doby, než na tyto spisy vyšla řada. Poté bylo o věci bez nařízení jednání rozhodnuto.

Dále k dotazu předsedy senátu kárný navrhovatel a kárně obviněná soudkyně shodně potvrdili, že ve věci *sp. zn. 1 Co 360/2009* (část II. bod 60. návrhu) se tvrzené průtahy týkají vydání rozhodnutí o žádosti účastníka řízení o opravu odůvodnění usnesení Vrchního soudu v Praze (§ 165 o. s. ř.). O žádosti předložené tomuto soudu dne 12. 10. 2010 bylo rozhodnuto usnesením Vrchního soudu v Praze až dne 10. 10. 2013. Ve věci *sp. zn. 3 Co 92/2010* (část II. bod 61. návrhu) tvrzené průtahy spočívají v nečinnosti při vyhotovení opravného usnesení (§ 164 o. s. ř.), která trvala od 9. 9. 2011 do 10. 10. 2013. Dále ve věci *sp. zn. Nco 85/2011* (část II. bod 62 návrhu) vrchní soud rozhodoval o námitce podjatosti proti soudci (soudcům) Městského soudu v Praze, která mu byla předložena dne 21. 4. 2011. Řízení v této věci bylo ukončeno vydáním usnesení vrchního soudu o námitce podjatosti ze dne 25. 2. 2013.

Dále kárný senát provedl důkazy předložené navrhovatelem. V prvé řadě šlo o listiny, které jsou součástí návrhovatelem předložených správních spisů vrchního soudu týkajících se stížností na průtahy v některých věcech uvedených v části I. a II. návrhu. Ze spisu *sp. zn. St 45/2013*, jenž byl založen k vyřízení stížnosti zástupkyně žalovaného ve věci *sp. zn. 3 Co 57/2012* (část I. bod 2. návrhu) na průtahy v řízení, kárný senát provedl jako důkaz vyjádření předsedkyně senátu JUDr. V. ze dne 5. 9. 2013. Předsedkyně senátu ve vyjádření uvedla, že namítané průtahy lze částečně pokládat za důvodné, ovšem jen zčásti vznikly zaviněním kárně obviněné. Poukázala na skutečnost, že věci napadlé senátu 3 Co vyřizuje pouze předsedkyně senátu a kárně obviněná. Již od poloviny srpna 2013 přistoupila k opatření, podle kterého přidělovala kárně obviněné pouze věci napadlé s odvoláním proti nemeritorním rozhodnutím či proti výrokům o nákladech řízení. Tím nechce snižovat její odbornou způsobilost, která, a to především v autorských sporech, je na velmi dobré úrovni, ale chce se vyvarovat možných průtahů při vyhotovení rozhodnutí v meritorních, a v této agendě veřejností poměrně významně sledovaných, sporech. Dále JUDr. V. uvedla, že dne 5. 9. 2013

písemně vytkla kárně obviněné průtahy při vyhotovení rozhodnutí v dalších 7 věcech. Na závěr sdělila, že pokud bude i v roce 2013 (míněn patrně rok 2014) zachován stávající rozvrh práce a složení senátu 3 Co, je rozhodnuta vzdát se funkce předsedkyně senátu. Místopředseda Vrchního soudu v Praze shledal stížnost ze dne 2. 9. 2013 opodstatněnou.

Ze spisu *sp. zn. St 51/2013* kárný senát zjistil, že místopředseda vrchního soudu JUDr. Bořek shledal opodstatněnou stížnost na průtahy v řízení ze dne 9. 10. 2013 ve věci *sp. zn. 3 Co 235/2012* (část II. bod 1. Návrhu). Kárný soud dále provedl důkaz spisem *sp. zn. Cpj 599/2013 (Cpj 1/2013)*, který obsahuje žádost Ministerstva spravedlnosti o předložení spisu v již zmiňované věci *sp. zn. 1 Co 360/2009* (část II. bod 60. návrhu). Účastnice řízení v dané věci uplatnila nárok na přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou průtahy v soudním řízení. Z přípisu místopředsedy vrchního soudu JUDr. Bořka Ministerstvu spravedlnosti ze dne 13. 11. 2013 vyplývá, že o žádosti žalobkyně o opravu odůvodnění usnesení vrchního soudu ze dne 28. 5. 2010 bylo rozhodnuto dne 10. 10. 2013.

Jako důkaz provedl kárný senát také spis *sp. zn. S 202/2011*, v němž jsou založeny listiny týkající se prověrek činnosti kárně obviněné provedených ke dni 30. 9. 2011, ke dni 3. 1. 2012, ke dni 30. 6. 2012 a ke dni 28. 2. 2013, včetně vyjádření kárně obviněné k učiněným zjištěním.

Ze spisu Vrchního soudu v Praze ve věci *sp. zn. 2 Ds 16/2006* bylo ověřeno, že proti kárně obviněné bylo již dříve vedeno kárné řízení na návrh předsedy Krajského soudu v Plzni ze dne 28. 6. 2006. Kárně obviněná byla rozhodnutím kárného senátu Vrchního soudu v Praze ze dne 20. 10. 2006, č. j. 2 Ds 16/2006 – 50, uznána vinnou, že jakožto soudkyně Krajského soudu v Plzni, aniž by učinila jakýkoliv úkon, rozhodla v deseti věcech v agendě Nc (napadlých v období od 12. 1. 2005 do 24. 11. 2005) až dne 26. 5. 2006, tedy zaviněně porušila povinnosti soudce, čímž ohrozila důvěru v nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudu, čímž se dopustila kárného provinění podle § 87 zákona o soudech a soudcích, a bylo jí uloženo kárné opatření spočívající ve snížení platu o 10 % na dobu dvou měsíců. Rozhodnutí nabylo právní moci dnem 15. 12. 2006.

Z rozvrhu práce Vrchního soudu v Praze pro rok 2013 kárný soud zjistil, že kárně obviněná byla v roce 2013 zařazena v senátu 3 Co, jehož předsedkyní je JUDr. R. V. a dalšími soudkyněmi jsou JUDr. L. Z. a JUDr. J. H., se specializací zejména ve věcech ochrany osobnosti a autorského zákona.

Z obsahu osobního spisu kárně obviněné předloženého navrhovatelem, vyplývá, že kárně obviněná je soudkyní od roku 1979. Působila nejprve u Okresního soudu Plzeň-město, v roce 1980 byla dočasně přidělena k Okresnímu soudu v Rokycanech, v roce 1981 se stala soudkyní Okresního soudu Plzeň-sever, kde působila na občanskoprávním úseku, pro některá kratší období byla ovšem dočasně přidělována zpět k Okresnímu soudu Plzeň-město. Od 1. 2. do 31. 12. 1991 byla kárně obviněná pověřena výkonem správy Okresního soudu Plzeň-sever, této funkce byla zproštěna na vlastní žádost. Od 1. 1. 1992 byla kárně obviněná dočasně přidělena ke Krajskému soudu v Plzni a k 1. 4. 1992 byla k tomu soudu trvale přeložena. Dne 14. 8. 2001 jí předseda tohoto krajského soudu udělil výtku za překročení lhůty pro vyhotovení rozhodnutí dle § 158 odst. 4 o. s. ř. Ve dnech 29. 9. až 24. 10. 2003 se kárně obviněná zúčastnila ve Francii semináře „Představení francouzských justičních institucí“, který zahrnoval i stáž u Tribunal de grande instance v Nancy. V období od 1. 9. 2007 do 30. 6. 2009 byla kárně obviněná dočasně přidělena k Ministerstvu spravedlnosti, přičemž v rámci tohoto přidělení působila od 1. 7. 2008 do 30. 6. 2009 jako styčná soudkyně ČR ve Francii. Od 1. 7. 2009 do 30. 11. 2009 byla kárně obviněná dočasně přidělena k Justiční akademii a od 1. 12. 2009 k Vrchnímu soudu v Praze. K 1. 5. 2010 byla k Vrchnímu soudu v Praze přeložena trvale.

Kárný senát si nad rámec důkazů navržených stranami vyžádal vyjádření soudcovské rady Vrchního soudu v Praze k osobě kárně obviněné. Ve vyjádření ze dne 8. 4. 2014 soudcovská rada konstatovala, že dosud nevydávala žádné podobné stanovisko a tedy ani k osobě kárně obviněné. Soudcovská rada jako kolektivní orgán nemá o kárně obviněné a její činnosti žádné poznatky, některým členům nebyla doposud ani známa, což dokládá její nenápadnost a nevýraznost. V souvislosti s žádostí kárného soudu soudcovská rada získala informace o činnosti oddělení 3 Co, z nichž vyplývá, že vztahy v tomto oddělení jsou delší dobu velmi konfliktní, aniž by bez vyšetřování, k němuž se soudcovská rada necítí oprávněna, bylo možno určit, kdo je prvotní příčinou a kdo jen oplácí stejnou mincí, je-li takové určení vůbec možné. Soudcovská rada dále sdělila, že nemůže uvést nic bližšího, zejména není schopna posoudit, nakolik údaje ze soudní statistiky mají původ v osobě kárně obviněné soudkyně nebo jsou povahy vnější, případně v jakém poměru.

Kárný senát rovněž provedl důkazy lékařskými zprávami předloženými kárně obviněnou, z nichž ověřil, že se dne 13. 7. 2010 podrobila v souvislosti se svými zdravotními obtížemi kardiologickému vyšetření a léčbě na jednotce intenzivní péče a dne 17. 12. 2010 podstoupila operaci srdce.

V rámci svého výsledku kárně obviněná ve shodě s písemným vyjádřením ke kárnému návrhu popsala své dosavadní působení ve funkci soudkyně, jakož i rodinné a zdravotní okolnosti, které nastaly v době, kdy působila jako dočasně přidělená soudkyně na Vrchním soudu v Praze, a následně po jejím trvalém přeložení do funkce soudkyně tohoto soudu. Zejména úmrtí manžela a její následné zdravotní problémy negativně ovlivnily její výkony, přesto se vždy snažila podle svých možností odvést maximum práce. Za svoji zásadní chybu označila podcenění agendy Ncp, kterou na vrchním soudu pro nedostatek administrativy vykonávají výlučně soudci. Tuto agendu převzala pod podmínkou technického řešení, které umožní zjednodušené vyhotovování rozhodnutí. Toto technické řešení však v době, kdy vykonávala tuto agendu, nebylo uskutečněno. V důsledku vyřizování agendy Ncp neměla dost času věnovat se odvolací agendě v senátu 3 Co, kterou považovala za hlavní. Za této situace upřednostňovala vždy meritorní věci, v nichž bylo třeba nařídit jednání nebo provést jiné úkony do jednoho roku, jak je to vyžadováno. V této souvislosti poukázala na skutečnost, že mezi věcmi uvedenými v kárném návrhu se neobjevuje žádná meritorní věc. Snažila se o vyřízení všech věcí uvedených v části II. návrhu do ústního jednání kárného soudu, avšak byla v poslední době hospitalizována, což jí znemožnilo dosáhnout tohoto cíle. Zároveň dodala, že za celou dobu výkonu funkce soudkyně na ni nikdy nebyla stížnost pro její chování k účastníkům. Pokud jde o podmínky pro výkon funkce soudce vytvořené na Vrchním soudu v Praze, hodnotila je kárně obviněná jako nedostačující. Zejména poukázala na nedostatek administrativy, která by pracovala přímo pro senáty vrchního soudu. Na dva senáty připadá jedna vedoucí kanceláře a jedna zapisovatelka. Pokud jde o činnost senátu 3 Co, jehož je soudkyní, JUDr. Z. a JUDr. H. primárně vyřizují agendu Ncp a v senátu 3 Co se podílejí pouze na spolurozhodování věcí kárně obviněné a předsedkyně senátu, spisy jsou jim však přidělovány k vyřízení jen velmi zřídka. Na vyřizování věcí se tedy podílejí takřka výlučně předsedkyně senátu JUDr. V. a kárně obviněná soudkyně.

Kárný senát rovněž vyhověl důkaznímu návrhu kárného navrhovatele na provedení výsledku svědkyně JUDr. R. V., předsedkyně senátu 3 Co Vrchního soudu v Praze. Svědkyně uvedla, že k osobě kárného navrhovatele i kárně obviněné má kolegiální vztah. U Vrchního soudu v Praze působí jako předsedkyně senátu 3 Co, jehož členkou je i kárně obviněná. Soudkyně JUDr. Z. a JUDr. H. jsou sice v rozvrhu práce uvedeny jako členky senátu, ale těmto soudkyním se žádné věci k vyřízení nepřidělovaly. Na vyřizování věcí se podílely pouze svědkyně jako předsedkyně senátu a kárně obviněná. S kárně obviněnou se dohodly, že si svědkyně jako

předsedkyně senátu bude brát meritorně složitější věci a kárně obviněná dostávala sice početně více věcí, které ale nebyly skutkově tak složité. Pokud jde o administrativní podmínky na vrchním soudu, svědkyně uvedla, že podle jejího názoru je obsazení kanceláře přidělené senátu 3 Co nedostatečné, na což opakovaně upozorňovala vedení soudu, avšak bezvýsledně. Pokud jde o zatížení kárně obviněné, uvedla svědkyně, že v době, kdy měla kárně obviněná přidělenou agendu Ncp, byla zatížena enormně, na což svědkyně tehdy opakovaně upozorňovala vedení soudu. Celkové pracovní výkony kárně obviněné svědkyně hodnotila tak, že v obdobích, kdy měla kárně obviněná rodinné problémy, byly její výsledky nedostatečné, avšak nyní její nasazení hodnotí jako velmi dobré. V období posledního půl roku došlo k výrazně pozitivnímu vývoji.

V rámci své závěrečné řeči vzal kárný navrhovatel návrh zpět, pokud jde o skutek uvedený v části II. bodu 62. petitu kárného návrhu, podle něhož se kárně obviněná měla dopustit kárného provinění tím, že svou nečinností způsobila neodůvodněné průtahy v řízení ve věci *sp. zn. Nco 85/2011*. Dále kárný navrhovatel uvedl, že s výjimkou částečného zpětvzetí trvá na kárném návrhu, včetně návrhu na uložení kárného opatření.

Obhájce kárně obviněné při závěrečné řeči opětovně odkázal na složitou rodinnou a zdravotní situaci kárně obviněné v době jejího působení u Vrchního soudu v Praze. Nad rámec písemného vyjádření ke kárnému návrhu vyjádřil názor, že důvodem nedostatků vytýkaných kárně obviněné byla především špatná organizace státní správy soudů. Kárně obviněná proto nenaplnila subjektivní stránku kárného provinění ani ve formě nedbalosti. V předmětném období i přes nelehkou osobní situaci dosahovala nadprůměrných výsledků při vyřizování věcí, a to nejen ve srovnání s požadavky Ministerstva spravedlnosti, ale i ve srovnání s ostatními soudci Vrchního soudu v Praze. Samotná skutečnost, že dochází k prodlení, vedla kárně obviněnou k tomu, aby se pokusila věci vyřídit a nejméně polovinu jich vyříдила ještě před podáním kárného návrhu. Pokud by se kárný senát neztotožnil s názorem, že kárně obviněná nenaplnila subjektivní stránku kárného provinění, navrhl obhájce kárně obviněné, aby kárný senát upustil od uložení kárného opatření. Pokud by se senát neztotožnil ani s tímto návrhem, pak obhájce kárně obviněné ponechal rozhodnutí na úvaze soudu.

IV.

Posouzení věci soudem

Kárný senát se zabýval v první řadě dodržením subjektivní a objektivní lhůty k podání návrhu na zahájení kárného řízení. Podle § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů (dále jen „zákon č. 7/2002 Sb.“) totiž musí být návrh na zahájení kárného řízení podán nejpozději do šesti měsíců ode dne, kde se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, nejpozději však do tří let ode dne spáchání kárného provinění (objektivní lhůta pro podání kárného návrhu je zároveň totožná s hmotněprávní prekluzivní lhůtou zániku kárné odpovědnosti dle § 89 zákona o soudech a soudcích). Návrh na zahájení kárného řízení byl u Nejvyššího správního soudu podán dne 17. 2. 2014. Subjektivní lhůta je tedy zachována pro skutky, o kterých se navrhovatel dozvěděl ne dříve než 17. 8. 2013. Z obsahu kárného návrhu a předložených spisů, které si k této otázce kárný soud vyžádal, vyplývá, že prověrky spisů, na jejichž základě byl kárný návrh podán, probíhaly až po podání stížnosti (sp.zn. St 45/2013) na průtahy při vyhotovení rozsudku ve věci sp. zn. 3 Co 57/2012, která byla Vrchnímu soudu v Praze doručena dne 4. 9. 2013, a po podání stížnosti (sp. zn. St 51/2013) na průtahy v řízení ve věci vedené pod sp. zn. 3 Co 235/2012, která byla Vrchnímu soudu v Praze doručena dne 9. 10. 2013. Kárný navrhovatel se dozvěděl o vytýkaných jednáních v souvislosti s následným šetřením těchto stížností. Návrh byl proto podán v rámci zákonem stanovené subjektivní lhůty.

Výjimkou je pouze skutek spočívající v průtazích v řízení vedeném pod sp. zn. Nco 85/2011, o němž se kárný navrhovatel dozvěděl, jak vyplynulo z dokazování při jednání, již na základě výsledků prověrky provedené v období od 8. do 12. 3. 2013. Ve vztahu k uvedenému skutku vzal z tohoto důvodu kárný navrhovatel během ústního jednání svůj návrh zpět. Pokud jde o objektivní procesní lhůtu a zároveň i prekluzivní lhůtu 3 let, kárný soud vycházel z toho, že tyto lhůty u trvajících či pokračujících deliktů začínají běžet až dokonáním skutku, v němž je spatřováno kárné provinění. Za tohoto předpokladu byly tyto lhůty zachovány u všech vytykánych jednání.

Dále kárný senát vyhodnotil důkazy provedené při ústním jednání.

Pokud jde o otázku viny, soud vzal za prokázané, že kárně obviněná spáchala kárné provinění tím, že celkem v deseti občanskoprávních věcech specifikovaných v bodě I. 1) výrokové části tohoto rozhodnutí nedodržela zákonnou třicetidenní lhůtu pro vyhotovení rozhodnutí stanovenou v § 158 odst. 4 o. s. ř., podle kterého je třeba stejnopis vyhotovení rozsudku „*účastníkům, popřípadě jejich zástupcům odeslat ve lhůtě třiceti dnů ode dne vyhlášení rozsudku. Předseda soudu je oprávněn tuto lhůtu prodloužit až o dalších šedesát dnů*“. V těchto věcech byla lhůta překročena poměrně výrazně, tj. u některých z nich nejen v řádu týdnů, ale i měsíců. V uvedených věcech tedy objektivně došlo k průtahům při vyhotovování rozhodnutí vrchního soudu, neboť nebyla dodržena lhůta k odeslání rozhodnutí účastníkům podle v § 158 odst. 4 o. s. ř., ať již původní, anebo prodloužená rozhodnutím místopředsedy soudu.

V otázce zavinění vzal soud v úvahu skutečnosti, které vyplývají z písemného i ústního vyjádření kárně obviněné a jejího obhájce, ale koneckonců i z kárného návrhu, z dalších vyjádření kárného navrhovatele a z výpovědi svědkyně, totiž že kárně obviněná byla ve sledovaném období výrazně přetížena, neboť v důsledku toho, že v období do 31. 5. 2012 jí byla souběžně s agendou Co přidělována i agenda Ncp, čelila ve sledovaném období vyššímu počtu nevyřízených věcí než ostatní soudci v senátu či v jiných srovnatelných odvolacích senátech. Přesto se kárný senát domnívá, že jestliže již věc dospěje do toho stádia, že je vyhlášeno rozhodnutí, které je v daném případě rozhodnutím odvolacího senátu vrchního soudu, pak soudce, jemuž byla takto věc přidělena, ať je jakkoli přetížen, má prvořadý úkol vyhotovit písemný koncept rozhodnutí tak, aby byla dodržena zákonná lhůta pro jeho odeslání účastníkům. Tento úkol je třeba považovat za prioritní i ve vztahu k většině dalších úkonů, které je daný soudce povinen v rámci výkonu své funkce činit. V případě nutnosti je možné požádat, aby lhůta byla předsedou soudu v souladu s § 158 odst. 4 o. s. ř. prodloužena až o dalších šedesát dnů. V každém případě však musí být tato zákonná lhůta, ať již původní, nebo prodloužená, respektována, opačný postup by byl v rozporu s požadavkem právní jistoty účastníků řízení i toho, aby již vyhlášené rozhodnutí dosáhlo v plném rozsahu svých zamýšlených právních účinků.

Ačkoliv kárný soud konstatuje, že na průtazích při vyhotovování rozhodnutí měla svůj podíl též kancelář daného odvolacího senátu a také jeho předsedkyně, která opakovaně vracela koncept rozhodnutí k četným opravám a doplněním, přičemž ovšem ne všechny opravy a změny byly zaneseny již v první verzi daného konceptu, je nutno zároveň vycházet z toho, že ve zmiňovaných případech kárně obviněná již první koncept rozhodnutí předkládala ať již kanceláři, nebo předsedkyni senátu po lhůtě pro jeho vyhotovení, a v tomto rozsahu se tedy jedná o zaviněné porušení jejích povinností. Ve dvou případech navíc, konkrétně ve věcech *sp. zn. 3 Co 57/2012* a *sp. zn. 3 Co 30/2012*, měla kárně obviněná podíl i na následných průtazích při provádění oprav již opožděně předloženého konceptu rozhodnutí.

Podle ustálené judikatury kárných soudů zaviněné překročení zákonné lhůty pro vyhotovení rozhodnutí v rozsahu, jaký byl zjištěn ve zmiňovaných deseti případech, naplňuje

znaky skutkové podstaty kárného provinění soudce ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích (viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2012, č. j. 11 Kss 7/2012 – 64, dostupné na www.nssoud.cz).

Naopak, pokud jde o skutek, jenž se váže ke spisu *sp. zn. 3 Co 140/2011*, lze sice souhlasit s kárným návrhem, že byla zaviněním kárně obviněné překročena lhůta k vyhotovení a vypravení rozhodnutí, neboť kárně obviněná první koncept rozhodnutí v této věci předložila kanceláři až poslední den této lhůty, takže nezbyl dostatečný časový prostor pro konečné úpravy konceptu ze strany kanceláře a ze strany předsedkyně senátu, nicméně dané zdržení, v rozsahu zaviněném kárně obviněnou, bylo výrazně kratší než u ostatních věcí, a vzhledem k této skutečnosti a k tomu, že nebylo prokázáno, že by i toto kratší zdržení způsobilo konkrétní újmu účastníkům předmětného řízení či veřejnému zájmu, nemá toto pochybení kárně obviněné intenzitu kárného provinění (viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2011, č. j. 11 Kss 1/2011 – 131, dostupné na www.nssoud.cz). Kárný senát přitom vychází z ustálené kárné judikatury, podle níž je kárné obvinění vždy až opatřením *ultima ratio* (viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 10. 2013, č. j. 16 Kss 8/2013 - 45, dostupné na www.nssoud.cz) a u méně závažných pochybení postačuje, jsou-li soudci vytčena, ať již neformálně, nebo pomocí formální výtky dle § 88a zákona o soudech a soudcích. Obdobně soud hodnotil i věc *sp. zn. 3 Co 31/2012*, kdy kárně obviněná předložila koncept rozhodnutí předsedkyni senátu 10 dní po uplynutí zákonné lhůty. Kárný soud tedy v rozsahu těchto dvou skutků zprostil soudkyni kárného obvinění.

Z věcí uvedených v části II. kárného návrhu, u nichž kárný navrhovatel spatřoval kárné provinění v tom, že kárně obviněná způsobila neodůvodněné průtahy v odvolacích řízeních vedených vrchním soudem, kárný soud shledal, že došlo ke kárnému provinění pouze ve věcech *sp. zn. 1 Co 360/2009* a *sp. zn. 3 Co 92/2010*. Jakkoli kárný navrhovatel uvedené skutky dostatečně důkazně nedoložil, kárně obviněná jeho skutková tvrzení označila za nesporná. Kárný soud tedy vycházel z toho, že v těchto věcech bylo rozhodnuto o žádosti o vydání opravného usnesení až po třech letech, resp. nečinnost při vydání opravného usnesení byla ukončena až po 25 měsících. Takové průtahy za situace, kdy na těchto poměrně jednoduchých úkonech závisel či mohl záviset další postup v těchto řízeních, se kárnému soudu jeví jako nepřiměřené. Soud má za to, že kárně obviněné opět nic nebránilo v tom, aby tyto úkony přednostně vyřídila. Pokud tak neučinila, naplnila tím skutkovou podstatu zmiňovaného kárného provinění.

Naopak v ostatních věcech uvedených v bodě II. návrhu kárný soud sice dospěl k závěru, že v rozsahu, jaký vyplývá ze shodných skutkových tvrzení stran, došlo z objektivního hlediska k průtahům, kárný navrhovatel však neprokázal, byť i nedbalostní, zavinění kárně obviněné za tyto průtahy. Kárný soud zde skutečně vycházel z toho, co v řízení bylo prokázáno, tedy že soudkyně vzhledem k souběhu vyřizování věcí v agendě Co a Ncp čelila výrazně vyššímu nápadu a zároveň i vyřídila, po zohlednění příslušného koeficientu agendy Ncp, více věcí než její kolegyně. Navíc, jak uváděla v písemném vyjádření a jak i kárný navrhovatel učinil nesporným, vyřizovala v uvedeném období přibližně o 60 % více věcí, než je stanoveno v orientačních ukazatelích Ministerstva spravedlnosti.

Ačkoli je stabilně judikováno tímto kárným soudem, že nelze stanovit přesnou hranici, odkdy již určité období nečinnosti ve spise je nutno považovat za kárné provinění, neboť záleží na situaci na konkrétním soudu, v konkrétní agendě a u konkrétního soudce, je při výrazném zatížení daného soudce, které bylo shledáno i u kárně obviněné, neadekvátní požadovat, aby veškeré spisy, které mu byly přiděleny, vyřizoval bez jakékoli prodlevy. Ve většině takových případů spis z objektivních důvodů zůstává po určitou dobu bez vyřízení (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 11. 2011, č. j. 11 Kss 2/2011 - 79, a ze dne 28. 11. 2013,

č. j. 16 Kss 1/2013 - 116, obě dostupná na www.nssoud.cz). Byť taková praxe jistě vždy do určité míry poškozují účastníky řízení, kárný navrhovatel nevysvětlil a tím spíše neprokázal, že by u kárně obviněné bylo možné při jejím zatížení a výkonu vyřídit uvedené věci v kratší době.

Za oprávněný přitom rozhodně nelze pokládat případný požadavek, aby takto přetížený soudce obětoval snaze vyřizovat veškeré přidělené věci bez výraznějších průtahů velkou část svého volného času, svého osobního a rodinného života či dokonce svého zdraví. Jak již dříve Nejvyšší správní soud jako soud kárný judikoval, při hodnocení průtahů v řízeních z hlediska porušení povinnosti soudce a jeho případného kárného provinění je třeba uznat, že *„činnost každého soudce má svoje limity a po nikom nelze požadovat, aby se nikoliv krátkodobě, nýbrž trvale, pracovním přepínal, vystavoval se nezvládnutelným stresům a ve prospěch nadstandardního plnění pracovních úkolů dlouhodobě zcela potlačoval svůj soukromý život. Jinak řečeno, soudkyně nemohla být shledána kárně odpovědnou za to, že je dlouhodobě značně vyčerpána a v důsledku toho prostě není schopna činit všechny potřebné úkony neprodleně tak, jak by odpovídalo potřebám každého jednotlivého řízení a zejména zájmům účastníků na co možná nejrychlejších rozhodnutí ve věci“* (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2014, č. j. 16 Kss 9/2013 - 91, dostupné na www.nssoud.cz).

Lze dodat, že zajištění potřebných podmínek pro práci soudců není v ČR v rukou moci soudní samotné, ale v rukou exekutivy. Je tedy povinností především orgánů státní správy soudů, tedy soudních funkcionářů a Ministerstva spravedlnosti, zajistit zejména dostatečný počet soudců u jednotlivých soudů a dostatečnou podporu pro jejich práci ze strany administrativního personálu a technického vybavení, aby bylo skutečně reálně možné vyřizovat jednotlivé věci bez průtahů. Pokud moc výkonná v této své roli selhává, je naprosto nepřijatelné, aby odpovědnost za toto své selhání přenášela na soudce ve formě kárného postihu.

Lze tedy uzavřít, že kárný soud neshledal ve věcech uvedených v části II. bodech 1 až 59 návrhu kárné provinění, proto kárně obviněnou v tomto rozsahu kárného obvinění zprostil.

V rozsahu, v němž vzal kárný navrhovatel svůj návrh zpět, soud řízení podle § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb. zastavil.

Pokud jde o uložené kárné opatření za skutky, v nichž kárný senát shledal kárné provinění, vzal soud na jedné straně v úvahu, že zákonná lhůta pro vyhotovení rozhodnutí byla překročena poměrně výrazně a ve vícero případech, stejně tak i průtahy zaviněné kárně obviněnou ve dvou dalších věcech jsou poměrně závažné. Na straně druhé však kárný senát přihlédl k tomu, že kárně obviněná byla oproti původní šíři kárného návrhu shledána odpovědnou za kárná provinění pouze v relativně omezeném počtu věcí.

Navíc jí svědčí celá řada polehčujících okolností, především popisované podmínky, za nichž působila u Vrchního soudu v Praze, ať již jde o nedostatečnou podporu ze strany soudní kanceláře, tak zejména o důsledky již popisovaných skutečností, tedy souběhu vyřizování věcí v agendě Co a Ncp, kvůli němuž kárně obviněná čelila vyššímu nápadu a zároveň i vyřídila, po zohlednění příslušného koeficientu agendy Ncp, více věcí než její kolegyně. Přitom převážná část faktického výkonu v agendě senátu 3 Co leží pouze na kárně obviněné a předsedkyni senátu, neboť přestože formálně je tento senát plně obsazen, ostatním dvěma soudkyním žádné věci Co k vyřizování přidělovány nejsou.

Kárný soud navíc přihlédl k vyjádření kárně obviněné, které navrhovatel nerozporoval, totiž že kárně obviněná odstranila nedostatky ve všech případech pozdního vyhotovení rozhodnutí, které jí byly kladeny za vinu.

Kárný soud vzal v úvahu i osobní a rodinné poměry kárně obviněné, přihlédl k okolnostem, které uváděla obhajoba, především k nelehké osobní situaci, do níž se kárně obviněná dostala po smrti svého manžela a vzhledem ke svým zdravotním problémům, i k její dosavadní dlouholeté praxi, neboť je soudkyní od roku 1979, působila na úrovni okresních, krajských i vrchních soudů a zároveň, v rozporu s tím, jak se o ní vyjádřila soudcovská rada Vrchního soudu v Praze, je v justici známa svými prospěšnými aktivitami překračujícími samotnou rozhodovací činnost a zasloužila se o českou justici mj. tím, že působila jako stýčná soudkyně ve Francii.

Kárný soud samozřejmě nemohl přihlížet k tomu, že kárně obviněná již byla v minulosti kárně postižena, neboť podle § 24 zákona č. 7/2002 Sb. se po uplynutí 5 let od právní moci rozhodnutí o uložení kárného opatření na soudce hledí, jako by nebyl pro kárné provinění stíhán.

Na základě všech uvedených skutečností soud dospěl k závěru, že rozhodně nemůže vyhovět kárnému návrhu na uložení kárného opatření v podobě snížení platu o 30 % na dobu 1 roku. Na straně druhé neshledal, vzhledem k výraznému překročení lhůt pro vyhotovení rozhodnutí, ani zákonné podmínky pro to, aby mohl upustit od kárného opatření, jak navrhovala kárně obviněná. Jako adekvátní kárné opatření, které splní svůj účel, kárný soud shledal uložení důtky.

P o u ě n í : Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné (§ 21 zákona č. 7/2002 Sb.).

V Brně dne 14. května 2014

JUDr. Jakub Camrda, Ph.D.
předseda kárného senátu